

[Ole Espersen]

bet »indkomstpolitik«. Det skal jeg koncentrere mig om om et øjeblik.

Men først et par bemærkninger til hr. Bertel Haarder, som mente, at mit indlæg havde været nedladende. Det forstår jeg egentlig ikke. Jeg mener, at det var kritisk, men bestemt ikke nedladende.

Hr. Bertel Haarder sagde, at han ville kigge mig efter i sømmene i anledning af nogle udtalelser om vismandsrapporten. Det, jeg sagde om vismandsrapporten, var, at den indeholder en række angivelser af muligheder for at løse de økonomiske problemer, og jeg sagde, at disse muligheder har regeringen netop udnyttet. Det er ikke forkert, siger hr. Bertel Haarder, idet han nævner problemet med misbrug af dagpenge og dagpengenes størrelse og andre spørgsmål i forbindelse med dagpenge. Dette med dagpengene gør vismændene en hel del ud af, men på en ganske anden måde end den, hr. Bertel Haarder nævner. Nedsættelse af dagpengesatserne er ikke nogen løsningsmulighed for vismændene. Tværtimod siger de, at der er tale om et meget ømtåligt problem. Skal man benytte sig af en nedsættelse af dagpengene, skal denne nedsættelse være ganske omfattende, og det rejser i høj grad nogle fordelingspolitiske problemer, bl. a. fordi de reelt arbejdsløse naturligvis også vil blive ramt.

Hr. Bertel Haarder nævnte også spørgsmålet om garantilønnen, og at vismændene havde nævnt det problem, som garantilønnen kunne skabe. Heller ikke her er der tale om, at vismændene foreslår en løsningsmulighed, men de rejser et problem.

Når jeg derimod havde fuldstændig ret i det, jeg sagde, så refererede det netop til de muligheder, som vismændene foreslår. De muligheder opregnes i rapporten, og jeg skal nævne dem her, således at hr. Bertel Haarder og andre kan konstatere, at det, jeg sagde, naturligvis var korrekt. De løsningsmuligheder, der efter vismændene er, skal i hovedsagen – nu citerer jeg fra rapporten s. 16:

»søges inden for det samme ret begrænsede felt, der tidligere har været anvendt. Konkurrencepolitik i dennes forskellige former, det vil sige indkomstpolitik, valutakurspolitik, produktivitetsfremmende foranstaltninger, produktudvikling, produktfornyelse, selektiv erhvervsfremmepolitik.«

Alt sammen muligheder, som regeringen og forligspartierne har bragt i anvendelse. Og som andre muligheder nævner man:

»Arbejdsmarkedspolitik, det offentliges udgiftspolitik samt skatte- og afgiftspolitik.«

Igen en række muligheder, som alle er blevet bragt i anvendelse af regeringen og forligspartierne. Derfor var det altså ikke korrekt, som hr. Bertel Haarder nævnte, at jeg ikke havde ret, når jeg påstod, at alle midler var blevet brugt; det er alle muligheder og alle midler.

Hr. Christophersen sagde, at vi måtte ændre politik for at samarbejde med venstre og konservative. Vi overvejede og diskuterede i høj grad et samarbejde med venstre og de konservative, men jeg synes, at udtalelserne i dag fra bl. a. hr. Christophersen viser, at de politiske vurderinger, der blev anlagt, åbenbart var så forskellige, at et samarbejde måtte blive vanskeligt eller umuligt. Jeg vil hæfte mig ved det samme ordvalg, som statsministeren lige har gjort.

Hr. Christophersen sagde om det, der nu er gennemført eller ved at blive gennemført, at det, der er tale om, er de rene småtterier. Hvad er det, der er de rene småtterier? Det er en kursjustering på op mod 10 pct., der i høj grad har været til gavn for eksporten: vores eksport er i den seneste tid steget dobbelt så meget som Sveriges. Et ganske voldsomt indgreb foretaget i forskellige faser, men i høj grad til gavn for vores eksportindustri. Indkomstpolitikken, således som den blev gennemført i december, er det rene småtterier? Et stop for væksten i statens udgifter, en vækst, der hidtil har været 6 pct. om året, er det de rene småtterier? En beskæftigelses- og en erhvervsfremmeplan til 5 mia kr., en samlet stramning af finanspolitikken på 13 mia kr., gennemførelse af grundlaget for den kommende tids ungdomsuddannelser, som venstre i øvrigt selv medvirkede til, er det også de rene småtterier? Byfornyelse – ja, den blev det rene småtteri, det må vi indrømme, men det skyldtes bl. a. venstres holdning. Jeg synes ikke, det er en rimelig karakteristik af det, som dette folketing og denne regering har gennemført, og jeg synes, at den måde at karakterisere det på vidner om, at det er svært for os at opfatte holdningen som en invitation til samarbejde.

Noget konkret var der heller ikke denne gang, således som statsministeren har konsta-